

Primavera das Letras 2024

Violino, Inglesa
e o libro xigante.
Pequena biografía de Luisa Villalta

REAL ACADEMIA GALEGA

Deputación
DA CORUÑA

Unha historia de **Xoán Babarro** e **Ana María Fernández**

Ilustracións de **Óscar Villán**

Sala 3

—Ai, que alivio! —dixo a nena pacifista.

Cando Violino ía beliscar as cordas coma quen belisca o nariz, xa todo o mundo calou de vez. Daquela proseguíu:

—Luísa era moi aplicada e traballadora —a rapaciña de ollos de loureiro e pelo escuro sorriu fachendosa, coma se falasen dela—. Fixádevos que, ao tempo de realizar os diferentes cursos no colexio, no instituto e na universidade, tamén asistiu ao conservatorio. Si, con oito anos comezou a estudar no Conservatorio Superior de Música da Coruña.

—Caramba! —asombrouse unha señora maior que case non puidera ir á escola.

—Ah! E outro detalle: de pequena, ata chegou a traballar de extra nalgunha ópera! Que vos parece? Tanto se aplicou, que acabou especializándose en violín. E eu, Violino, pasei a ser o seu amigo inseparable.

—Que sorte tiveches! —escapoulle a Inglesa.

—Teríana os dous! —porfiou a cativa de ollos verdes, observadora e falangureira.

—Pois si. Xuntos formamos parte de grupos de música de cámara, da Orquestra de Santiago de Compostela e mais da Xove Orquestra de Galicia, demos recitais... Chulo, eh? Pero, claro, tivemos que adestrar un montón. Como dicía ela:

Ensaíamos todos os días, fatigando a repetición e descubriendo as pequenas xemas escondidas. Repetir, repetir, repetir, repetir, outra vez, un día e os seguintes.

—E quen mellor ca ela para relacionar a música e a poesía? —volveu interromper Inglesa—. Mesmo redactou un traballo titulado *O outro lado da música, a poesía*, que relaciona a música coa poesía galega ao longo da historia.

Violino volveu beliscar as cordas, desta vez foron as catro case a un tempo.

—Inglesa, tócame a min, diaño de guitarra!

—Non te alporices! —replicoulle ofendida—. Á fin Rosalía está sempre presente na gran festa das letras e eu... ben sabes, moi preto dela. Non esquezas que se lle dedicou o primeiro Día das Letras Galegas. E celébrase todos os 17 de maio en recordo a cando ela publicou *Cantares gallegos*.

—Vale, descúlpome. É que teño un chisco de estrés con tanto choio. Veña, para entrarmos na sala seguinte, no tema dramático, propóñovos unha proba. Consiste en manifestar, con cara preocupada, a dúbida que tiña o príncipe Hamlet na traxedia escrita polo famoso autor inglés William Shakespeare:

Ser ou non ser, velaí a cuestión.

Fixérono tan ben que Violino, animado, proseguíu:

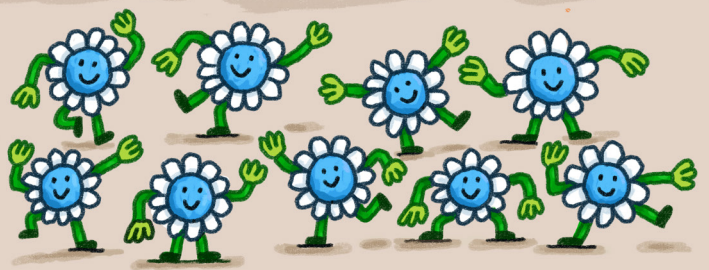
—Vexo que vos gusta o teatro. Tamén lle gustaba á nosa amiga, tanto que se atreveu a retomar os personaxes da traxedia de Shakespeare para a súa obra *As certezas de Ofelia*.

—E mais para un longo ensaio no que compara o Hamlet do autor inglés co do mindoniense Álvaro Cunqueiro! —volveu intervir Inglesa.

—A ti non hai pizzicato que te cale, eh! —resignouse Violino—. Vinde comigo á outra sala e berrade canda min:

Galegas, na escola, as letras que engaiolan!
Galegas, na escola, as letras que engaiolan!

Primavera das Letras 2024